

laan ja tulevaisuus näyttää toivorikkaalta.

Takaisin ammattijärjestöihin menemällä ei voida auttaa työväenluokkaa kokonaisuudessaan väliinsekikään. Mikäli yhteiskunnallinen vallankumous, eli työväenluokan lopullinen päämäärä, on kysymyksessä, niin sitä ei voida auttaa ammattiunioita voimistuttamalla, eli niihin takaisin menemällä. Päinvastoin ammattiunionien voimistuttaminen tuottaa haittaa työväenluokan lopulliselle tarkoitukselle, siten pyritään voimistuttamaan häviämistilassa olevia työväen-

luokan kermakerroksia. Työläisten keskuudessa täytyy tapahtua yleinen tasautuminen ennen kuin se kokonaisuudessa tulee kypsäksi vallankumouksellisille mielipiteille. Siksi alkäämme hidastuttako tuon taustuksen saapumista, voimistuttamalla ammattijärjestöjä, vaan jouduttakaamme sitä järjestämällä työväenluokan pohjakerrokset. Sillä silloin kun nämä nostavat taloudellista asemaansa, täytyy korkeammalla olevien kerrosten lähentyä. Auttakaamme I. W. W:n järjestämistyön onnistumista.

AMMATTIUNIONISMIN MÄDÄNNÄISYYTTÄ

ILJATTAIN tapahtunut New Yorkin painotyöläisten lakko antoi, lukemattomain entisten lisäksi, sattuvan hyvän kuvauksen ammattiunionismin mitättömyydestä. Kysessä oleva lakko oli alussa hyvin tehoisa ja täydellinen kun otamme huomioon sen, että se käsitti vain yhden kaupungin sanomalehtipainotyöläiset. Työnantajat olivat ensin alussa aivan ymmällä ja samoin liikemiehet, joiden täytyy käyttää sanomalehtiä ilmoitusvälineinä. Mutta tuosta pulmasta heidät vapautti painotyöläisten kansainvälisen järjestön virkailijat ja luonnollisesti "hyvien union miesten" suosiollisella avustuksella. Lakko murrettiin halpamaisella tavalla. Mutta jokatapauksessa siitä oli jotain hyötyä. Tavallisesti työläiset eivät lakkoile ilman pakkoittavia syitä. Tuo pitää paikkansa tässäkin tapauksessa. Ja myös työläiset aina voittavat jotain taisteluistaan, välittämättä siitä kuinka mitättömiä nuo taistelut ulkopuolisten mielestä ovat. Jollei aineellisesti, niin kuitenkin moraalisesti. Taisteluiden kautta saadut kokemukset opettavat. Niin kävi tässäkin tapauksessa. Numerollisesti emme voi sanoa, kuinka moni New Yorkin ja toisten kaupunkien ja kylien painotyöläisistä tuon taistelun tapahtumain kautta yhä selvemmin tuli näkemään ammattiunionismin mädännäisyyden. Mutta jokatapauksessa niitä on suuri joukko. New Yorkin painotyöläisten lakon tuhoutumisen jälkeen yksi ammattijärjestöön kuuluva painotyöläinen kirjoitti I. W. W:hen kuuluvan painotyöläisten teollisuusunionin sihteerille kirjeen, jossa esitetyt ajatukset puhuvat itse puolestaan. Lainatkaamme tuosta kirjeestä joitakin ajatuksia.

George Berry, painotyöläisten kansainvälisen unionin presidentti, jota ennen pidettiin edistysmielisenä työväenjohtajana, on taasen osoittanut arvonsa ja myös sen, mistä merkityksestä ammattiunionit ovat työnantajille. Tällä kertaa hän murskasi painotyöläisten lakon New Yorkissa. Hänen toimenpiteensä pohjaltaan perustui painotyöläisten kansainvälisen ja järjestyneiden painattajain välillä tehdyn sopimuksen sitovalle merkitykselle. Ammattiunionien näkökannasta kun tiukasti kiinni pidetään, niin Ber-

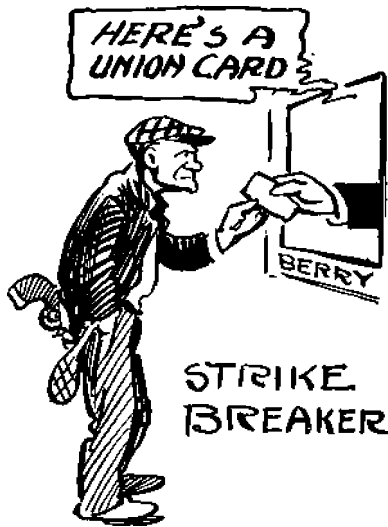

"Kello kolme aamulla"

ryn toiminta oli oikeutettua, mutta työläisten etujen näkökannalta katsottuna se ei ollut ainoastaan epäoikeutettua vaan järjetöntä ja mitä alhaisinta laatua taantumuksen palvelemista.

Union, joka aikoo palvella työläisiä, täytyy olla siten järjestetty, että se kakkissa teollisuuden muuttuvissa tilanteissa palvelee työläisten etujen edesauttamista. Milloin hyvänsä joku työväenjärjestö näkee välttämättömäksi ja sopivaksi saattaa häviölle yhden perusteellisista osistaan, silloin se järjestö on menettänyt arvonsa työläisiin nähden ja antanut riittävän aiheen siitä luopumiselle. Vielä enemmän. Silloin kun kansainvälinen järjestö yhä uusiutuviissa tapauksissa asettuu vastustamaan siihen kuuluvain unionien pyrkimyksiä, kuten painotyöläisten ja heidän apulaistensa järjestö on tehnyt, se muokkaa maaperän sellaisille väitteille, että kulloinkin kysessä oleva järjestö palvelee työnantajia, eikä työläisiä, jotka siihen kuuluvat.

Tavalliset työläiset eivät lakkoile huvittelun vuoksi, vaan siksi, että haluavat korjata joitakin puutteellisuuksia. Painotyöläiset eivät suinkaan ole poikkeusasemassa tähän yleiseen määritelmään nähden, joten jos ei ollut olemassa riittävästi syytä, niin tuskinpa New Yorkin sanomalehtipainotyöläiset oli-

A. F. of Laborin järjestämistapaa

sivat lakkoutuneet. Kyseessä olevalle lakolle oli kylin aihetta. Mutta siitä huolimatta kansainvälisen järjestön virkailijat sen sijaan, että olisivat saattaneet järjestön taloudellisen voiman näiden työläisten alkaman lakon taakse, auttavassa tarkoituksessa, asettuivat avoimesti vastustamaan ja käyttivät järjestönsä vaikutusvaltaa New Yorkin painotyöläisten lakon murskaamiseksi. Berry ja hänen kumppaninsa ovat tietoisia siitä, että ilman työnantajain kanssa tehtyjä sopimuksia heidän järjestöllään ei olisi minikäänlaisia mahdollisuuksia pysyä pystyssä. Varsinaisen jäsenistön edut perustuvat siihen, että he onnistuvat järjestönsä kautta saamaan palkkain ylennyksiä ja työsuhteiden parannuksia. Mutta virkailijoiden hyvinvointi riippuu siitä, että he onnistuvat saamaan sopimuksia työnantajain kanssa, välittämättä jäsenistön eli työläisten hyvinvoinnista. Tästä seuraa

kahnausta ja taisteluja, jotka useimmiten päättyvät siten, että työläiset ajetaan työhön takaisin sellaisen sopimusten alaisina, jotka ovat työnantajille tyydyttäviä ja työläisille arvottomia.

Mutta yksinomaan Berryn syyttäminen, vaikka se häneen nähden pitäisikin paikkansa, olisi väärin painotyöläisten järjestön jäseniin ja yleensä työläisiin nähden. Jäsenistö, joka hänen valitsee eli jatkuvasti hyväksyy virkailijakseen, välittämättä kaikista hänen työläisten etujen vastaisista toiminnoistaan, jokatapauksessa joutuu ottamaan osan syyllisyydestä harteilleen. Ilman jäsenistön avustusta ei New Yorkin painotyöläisten lakkoa olisi voitu murtaa. Berry yksin ei olisi voinut tätä lakkoa särkeä. Sen särkivät unioon kuuluvat painotyöläiset, lakkolaisten järjestöverit, jotka saapuivat eri osista maata, "puolustamaan unionsa kunniaa". Se, että noin yhdeksänkymmentä prosenttia painotyöläisten järjestön jäsenistä moittii Berryn toimintaa, ei tarkoita mitään, sillä johto yksistään ei ole syyllinen siihen, että ammattiunionien jäsenet joutuvat skääppäämään toiset toisiansa vastaan. Perusvika lepää unionismissa ja siinä ajattelutavassa, että työnantajain ja työläisten välillä on jotain yhteistä.

TYÖTTÖMYYS LISÄÄNTYY JA PALKAT LASKEVAT

YÖTTÖMYYS käy yhä huomattavammaksi. Työläisiä vähennellään työmailta siellä ja täällä, pienemmissä ja suuremmissa erissä. Terästeollisuudessa erikoisesti vähennetään tuotantoa. Terästä käytetään joksikin kaikissa teollisuuksissa, toisissa enemmän ja toisissa vähemmän. Silloin kun terästeollisuudessa havaitaan lamaanusta, täytyy sitä pitää todistuksena siitä, että muillakin teollisuusaloilla vähennetään tuotantoa.

Työttömyyden lisääntyminen tarkoittaa työttömien armeijan suurenemista. Työttömien armeijan suureneminen tarkoittaa

työnantajille tilaisuutta palkkain alentamiselle. Niimpä näemmekin, että hetimiten kun työttömyyttä alkoi huomattavammin ilmenemään, alkoivat työnantajat katkomaan palkkoja siellä ja täällä. Palkkojen katkominen tarkoittaa työläisille entistä enemmän puutetta. Elämäntaso alentuu, sillä elämäkustannukset eivät laske palkkain kanssa. Päinvastoin, useissa suurkaupungeissa ja teollisuuskeskuksissa elämän kustannukset ovat kohonneet aivan viimeisten viikkojen aikana, samalla ajalla kun palkkoja on laskettu.

Mitä kaikki tuo todistaa? Yksinkertai-